

Önkormányzati Tájékoztató

Kiadja: Mélykút Város Önkormányzat Művelődési Háza és Fenő Miksa Könyvtára

Felelős szerkesztő: Börcsökné Kiss Erzsébet Cím: 6449 Mélykút, Petőfi tér 2.

Köszöntő anyák napjára

„A legáldottabb kéz a földön,
A te kezéd jó Anyám
Rettenőt semmi mélyén álltam
Közlegő létem hajnalán;
A te két kezéd volt a mentőm
S a fényes földre helyeztet.
Add ide, – csak egy pillanatra,
Hadd csókolom meg kezedet!”
– írja gyönyörű versében Dsida Jenő.

Édesanyánkkal már születésünk előtt kapcsolatba kerültünk. Az ő szíve dobbanásának ütemére álmodtunk magzatként, és ugyanezt a szívdobogást hallva, mellén megpihelve éreztük azt - a születés nehéz órái-percei után -, hogy itthon vagyunk a világban. A köldökszínórt ugyan elvágják a születés után, de egy láthatatlan kötelék örökre megmarad közöttünk. Édesanyánk az, aki feltétel nélkül szeret, aki mindig mellettünk áll, aki önfeláldozóan segít, aki mindig meghallgat, csendesen bólogatva vagy tanácsot adva – mikor mire van szükségünk.

A következő gondolatokat kisiskolás gyerekek fogalmazták meg édesanyjukról:

„Az én anyukámnak hosszú barna haja van. Reggel puszival ébreszt az ágyban, és aztán addig csikiz, amíg kacagva ki nem bujok a paplan alól. Nagyon szeretem.”

„Az én mamim, amikor mesét olvas, utánozza a benne szereplő állatok hangját. Ő a legédesebb és a legviccesebb a világon.”

„Anyukám mindenben segít nekem, megvéd, és ha valami nem sikerül, biztat, hogy legközelebb jobban megy majd.”

A szeretet, amit édesanyánk iránt érzünk, nem változik. Az évek múlásával a köztünk lévő kapcsolat mélyül, gazdagodik. Felnőttként lehet, hogy nem tudjuk már a kisgyerekek ártatlanságával és kedvességével kifejezni szeretetünket, de nem elég hinni abban, hogy a másik úgyszólván tudja, mit érzünk. Mondjuk ki, mutassuk ki, fejezzük ki a szeretetünket szavakkal, ölelésekkel, gondoskodással és kedvességgel.

Az anyák napját korhatár nélkül ünnepeljük. Ha már nincs közöttünk az édesanyánk, a temetőbe viszünk virágot, de amíg megtehetjük, személyesen köszöntjük fel. A kisgyerekek egy kedves verssel, egy bájos rajzzal, egy szál virággal készülnek, sokszor az apukák segítségével.

Anyák napján az édesanyámra nemcsak mint anyára gondolok, hanem mint nagymamára is. Megköszönöm nekik azt a rengeteg szeretetet, törődést és gondoskodást, amivel a gyermekeinket elhalmozzák. A nagymamák igazi kincsek: különleges a kapocs, ami a nagyszülőket unokáikkal összefűzi. Más, mint a szülő-gyermek kapcsolat, felszabadultabb, kényeztetőbb, rajongóbb, és nekünk hálásnak kell lennünk, hogy gyermekeinknek ebben is van része, no és persze hálásnak kell lennünk a mindennapokban nyújtott rengeteg segítségért. Mécs László *A királyfi három bánata* című csendes verse a következőképpen kezdődik:

„Amikor születtem, nem jeleztek nagyot
messiás-mutató különös csillagok,
csak az anyám tudta, hogy királyfi vagyok.
A többiek láttak egy síró porontyot,
de anyám úgy rakta rám a pólyarongyot,
mintha babusgatná a szép napkorongot.”

Valóban, a szülő számára gyermeke az élet értelme, maga a csoda: a legfontosabb, a legkülönlegesebb ember a Földön. A gyerekek számára ez az érzés, hogy önmagáért szeretik feltétel nélkül, hogy mindig mindenben támogatják, olyan erőt, olyan biztosságérzetet ad, amely a sikeres és kiegyensúlyozott felnőtt-élet biztos alapja lesz. „Mindent anyámnak köszönhetek – ami vagyok, és amivé lenni remélek” – mondta Abraham Lincoln, az Egyesült Államok egykori elnöke. Édesanyánk őszinte hite, bizakodása a mi különlegességünkben, csodálatosságunkban segít, hogy felnőve folytonosan arra törekedjünk, hogy jobb emberré váljunk.

Kedves, Édesanyák, Nagymamák!

Hadd mondjak minden mélykúti lakos nevében köszönetet a szeretetükért, gondoskodásukért Mécs László előbb idézett verséből a záró strófával:

„Hogyha minden csillag csupa gyémánt volna,
minden tavaszi rügy legtisztább gyöngy volna:
kamatnak is kevés, nagyon kevés volna.
Hogyha minden folyó lelkemen átfolyna
s ezer hála-malom csak zsolttart mormolna,
az én köszönetem így is kevés volna.
Hogyha a föld minden színmézét átadom,
az ő édességét meg nem hálálhatom.”

Kovács Tamás, Mélykút város polgármestere

ÁLMODTAM EGY VILÁGOT MAGAMNAK...

...MAJD LÉTREHOZTAM!

Szeretném, ha ezt idővel a Mélykútiak büszkén kijelenthetnék majd.

Ez a folyamat nem egy hónap, még csak nem is egy év, de az unokák talán már abban a világban élhetnek. A kezdet nehéz, de minden el kell kezdeni egyszer, hiszen „a legjobb időpont egy fa ültetésére 20 éve volt, a következő legjobb pedig most van!” Ültessük el a változás magvait! Elérkezett az idő, hogy a lakosság beleszóljon saját sorsának alakulásába és ennek lehetősége most megnyílt. Lehetőség és kötelesség is egyben.

A város vezetősége arra kéri a lakosságot, hogy vegyen részt egy új településfejlesztési terv kidolgozásában és az elképzelt célok megvalósításában. Olyan célokéban, amit ezúttal nem „fentről” erőltetnek ránk, hanem mi magunk mondjuk meg, mik legyenek.

Létezik egy világra szóló, az ENSZ által kihirdetett kezdeményezés, mely a fejlődést új alapokra helyezi. Olyan települések és térségek kialakítását célozza, melyek „élnek” és hosszú távon képesek fennmaradni, fejlődni a természet-gazdaság-társadalom komplex rendszereként. Ez a Local Agenda 21, melyet mindenhol a helyi lakosok alkotnak és élnek meg.

Minden érdeklődőt, aki nem a döntések elszenvédője, hanem meghatározója akar lenni, szívesen várunk a május 9-én 17:30-kor a Művelődési Házban megrendezésre kerülő fórumra, előadásra, együtt gondolkodásra.

A jövő itt és most kezdődik el!

Local Agenda 21

Előadás és fórum a Művelődési Házban

2012. MÁJUS 9. 17:30

Vasas Dávid, okleveles környezetmérnök

A tanácskozóteremből jelentjük...

Mélykút Város Önkormányzat Képviselő-testülete a 2012. március 16. és 2012. április 15. közötti időszakban egy alkalommal tartott képviselő-testületi ülést. Az ülésen történt fontosabb eseményeket az alábbiak szerint foglaljuk össze.

I. Rendeletalkotási tárgykörök:

Az Országgyűlés 2011. december 30. napján megalkotta a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvényt (továbbiakban: víziközmű törvény), amely jelentősen átalakítja a víziközmű-szolgáltatások korábbi rendszerét, többek között a közüzemi víz- és csatornadíjak vonatkozásában. A törvény hatálybelépésével 2012. január 1. napjától a települési önkormányzatoknak nincs törvényi felhatalmazásuk a víz- és csatornadíjak megállapítására, a víziközmű törvény ezt a hatáskört a víziközmű-szolgáltatásért felelős miniszter minisztere telepíti. Átmeneti rendelkezésként a törvény kimondja, hogy a miniszteri rendelet hatálybalépéséig a 2011. december 31-én alkalmazott bruttó díjhoz képest nettó 2,56 %-kal megemelt mértékű díjat alkalmazhat a víziközmű-szolgáltató. Fentiekre tekintettel a Képviselő-testület hatályon kívül helyezte az e tárgyban korábban alkotott, az önkormányzati tulajdonú közüzemi vízműből szolgáltatott ivóvízért és a közüzemi csatornamű használatáért fizetendő díjról szóló 15/2004.(V.26.) rendeletét.

2012. április 15. napján hatályba lép az új szabálysértési törvény. Az új jogszabály újrafogalmazta a szabálysértés definícióját, amelyből adódóan a továbbiakban nincs lehetőség arra, hogy önkormányzati rendelet valamely magatartást szabálysértéssé minősítsen. Mindezek következtében az önkormányzatok 2012. május 31-ig kötelesek hatályon kívül helyezni az önkormányzati rendeleteikben megállapított szabálysértési rendelkezéseket. Ezen kötelezettségének eleget téve a Képviselő-testület felülvizsgálta a rendeleteit, és döntött az érintett rendelkezések hatályon kívül helyezéséről.

A képviselő-testület döntött az útéptési együttműködésről szóló 2/2001.(III.1.) rendelet hatályon kívül helyezéséről, tekintettel egyrészt arra, hogy a településen az utóbbi években nem volt lakossági kezdeményezéssel és hozzájárulással megvalósuló útéptés, másrészt arra, hogy az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény vonatkozó rendelkezései lehetőséget biztosítanak arra, hogy amennyiben a kiszolgáló utat, illetőleg a közművet a települési önkormányzat megvalósította, akkor annak költségét részben vagy egészben hatóságai határozattal az érintett ingatlanok tulajdonosaira átháríthassa.

II. Pályázatokkal kapcsolatos döntések:

A képviselő-testület korábban döntött arról, hogy pályázatot nyújt be a Szvetnik Joachim Általános Iskola vonatkozásában nap-élelemes rendszer telepítésére. A Képviselő-testület a pályázat benyújtásakor vállalta a pályázat megvalósításához szükséges 4.718.603 Ft saját forrás biztosítását. A vonatkozó jogszabályi rendelkezések lehetőséget adnak arra, hogy a pályázat megvalósításához szükséges saját forrás 40%-ának erejéig az önkormányzat az EU Önerő Alapból támogatást igényeljen. A Képviselő-testület erre tekintettel pályázatot nyújtott be az EU Önerő Alap támogatásra 1.887.441 Ft összeg elnyerésére.

A képviselő-testület pályázatot nyújt be a Nemzeti Fejlesztési Ügynökséghez, a Társadalmi Infrastruktúra Operatív Program keretében megjelent TIOP-1.2.3-11/1 kódszámú pályázati kiírásra. A pályázat keretében a Fenyő Miksa Könyvtár informatikai fejlesztése valósul meg. A pályázat támogatási intenzitása 100%-os, önrész biztosítása nem szükséges.

A képviselő-testület döntött arról is, hogy pályázatot kíván benyújtani a 4/2012. (III.1) BM rendelet alapján az önkormányzat feladatellátását szolgáló fejlesztések megvalósítására az alábbi tárgykörök vonatkozásában: iskolai és utánpótlás sport infrastruktúra-fejlesztése, felújítása, illetve a közbiztonság növelését szolgáló fejlesztések megvalósítása.

III. Egyéb döntések:

A képviselő-testület döntött arról, hogy a gyermekjóléti és családsegítő szolgálati feladatokat 2013. január 1. napjától önállóan látja el, ezért a Jánoshalmi Többcéltű Kistérségi Társulással az erre vonatkozó feladat ellátási megállapodást 2012. december 31. napjával felmondja. Ezzel egyidejűleg a Képviselő-testület felkérte a Gondozási Központ igazgatóját, hogy a működési engedélyezési eljáráshoz szükséges intézkedéseket tegye meg.

A képviselő-testület ismét megtárgyalta a 6449 Mélykút, Petőfi tér 9. szám alatti ingatlan tárgyában érkezett közérdekű bejelentést, valamint megismerte a szakhatóságok által készített hivatalos iratokat. A képviselő-testület megállapította, hogy a bejelentéssel kapcsolatban intézkedés meghozatalára nincs szükség, mivel a

GAMESZ a Petőfi tér 9. sz. alatti ingatlanon folyamatosan rendben tartja a területet. Ezzel egyidejűleg a Képviselő-testület felkérte a GAMESZ vezetőjét az ingatlan vonatkozásában a jogszabályok maradéktalan betartására.

A képviselő-testület elfogadta a KEOP-1.1.1/2F/09-11-2011-0004 pályázati konstrukció keretében benyújtott „Települési szilárd hulladék mechanikai-biológiai stabilizálására szolgáló rendszer kialakítása a Homokhátsági Települési Hulladékgazdálkodási Rendszerben” című pályázati anyaghoz készített, Részletes Megvalósíthatósági Tanulmány részét képező, egységes szerkezetbe foglalt új üzemeltetési koncepciót azzal, hogy egyidejűleg, illetve a tagönkormányzatok általi elfogadást követően a korábbi üzemeltetési koncepció hatályát veszti.

A képviselő-testület elfogadta az önkormányzat 2012. évi közbeszerzési tervét. A közbeszerzési terv megtekinthető a www.melykut.hu/onkormanyzat/kozbeszerzesiterv oldalon.

TISZTELT VÁLLALKOZÓK!

Ezúton tájékoztatom Önöket, hogy lehetőség nyílik vállalkozásaik, termékeik bemutatására, hirdetésére a www.melykut.hu weboldalon (p. képes, néhány soros szöveges formában). Amennyiben szeretnének élni ezzel a lehetőséggel, kérem, keressék kollégámat, Bényi Józsefet a részletekkel kapcsolatban.

Kovács Tamás polgármester

KÉPVISELŐI FOGADÓNAP

Kovács Tamás polgármester: minden hétfőn 8.00–12.00-ig.

Mikó Lászlóné alpolgármester: minden csütörtökön 9.00–12.00-ig, képviselői szoba

Földes István képviselő: minden hónap első péntek: GAMESZ 8.00–11.00-ig

Fuszkó Attila képviselő: munkaidőben a Művelődési Házban

Kopcsék Tamás képviselő: minden hónap első hétfőjén 8.00–10.00, Nagy u. 18.

Dr. Márai László képviselő: minden hónap utolsó szerdáján a lakásán, Bercsényi u. 10., 8.00–10.00-ig

Novák László képviselő: minden hónap utolsó szerda az iskolában 8.00–10.00-ig

Racsman Richárd képviselő: minden kedden az iskolában 14.30–15.30-ig

Dr. Sztantics Péter képviselő: munkaidőben a Búzakalász irodájában

Mélykút Város Képviselő-testülete soron következő ülését május 29-én 14 órakor tartja a Városháza tanácskozótermében.

SZOLGÁLTATÓHÁZ

Ezúton tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy a Rákóczi u. 13. szám alatti épületet szolgáltatóház jelleggel kívánjuk üzemeltetni. A különböző ügyek intézése az alábbi időpontokban lehetséges:

Név	Fogadónap	Tevékenység
Csószi Attila	hétfő-csütörtök 8-16, péntek 8-10	falugazdász
Csanyik Zoltán	kedd-csütörtök 8-16.30	kamarai tanácsadó
Bozóki Gáborné	csütörtök 9-15	Víziközmű Társulat
Piegelné dr Csényi Magdolna	csütörtök 9-11	ügyvéd
Telenor	kedd 10-16	telefonos szolgáltatás
Piegel János	minden páros hét csütörtök, 9-12	fogtechnikus

A későbbiekben még szeretnénk bővíteni a szolgáltatások körét.

TŰZOLTÓSÁG, MEZŐŐRSÉG

elérhetősége: **70/457-5372, Borsos Balázs**

FÉNYMÁSOLÁS

Szolgáltatásainkat fénymásolással bővítettük.

Fenyő Miksa Könyvtár

FAÁGAK AZ ÚTON

Felhívjuk a tisztelt Lakosság figyelmét, hogy az utcán lévő fák közlekedést akadályozó ágait szíveskedjenek levágni a közúton közlekedő gépjárművek, például ponyvás teherautók, mentő, tűzoltó épségének megóvása érdekében.

Közreműködésüket köszönjük!

Sántáné Czékus Tímea

ORVOSI ÜGYELET

06-77/460 088, 06-70/ 330 09 44

A DÉMÁSZ FONTOSABB TELEFONSZÁMAI

Általános kék szám (CALL CENTER): **06-40-82-22-82** • Hibabejelentés: **06-40-82-20-00** • Mérőállás bejelentése: **06-80-82-81-80**

JÁNOSHALMI RENDŐRŐRS

indokolt esetben az alábbi telefonszámon hívható éjjel-nappal: **20/539-6499**

EGYESÜLETI HÍREK

A MOZGÁSKORLÁTOZOTTAK MÉLYKÚTI EGYESÜLETÉNEK HÍREI

- **HAJDÚSZOBOSZLÓI CSOPORTOS GYÓGY-ÜDÜLÉS!** Időpontja: november 11-18-ig. Jelenkezési határidő: május végéig. Bővebb információt jelentkezéskor adunk.
- **A MÓRAHALMI ERZSÉBET GYÓGYFÜRDŐBEN** érvényes egyesületi tagkönyv felmutatása mellett 10 alkalomra szóló kedvezményes bérlet váltható 7.000 forintért, melyet hat hónap alatt lehet felhasználni egyéni odautazással.
- **EGÉSZSÉGMEGŐRZŐ TORNA** kedden és pénteken 17 órakor kezdődik az Általános Iskola tornatermében.
- **VÁSÁRLÁSI KEDVEZMÉNY!** A JOZSMÁR BT baromfi szaküzletében (Mélykút, Pacsirta u.) 2%-os kedvezménnyel vásárolhatnak egyesületi tagjaink. A kedvezményre jogosító utalványt, a 2012-es tagdíjfizetést követően adjuk át.

- **SZOBAI KERÉKPÁRT** és kerek járókeretet kölcsönzünk tagtársaink részére. Igényeiket ügyfélfogadási időben várjuk.
 - **EGYESÜLETI TAGDÍJ!** A 2012-i évi tagdíjunk változatlanul 1.000.- Ft. Befizetés előtt kérjük, hogy ügyfélfogadási időben keressék fel egyesületi irodánkat.
 - **SZJA 1%!** Kérjük a Tisztelt adófizető polgárokat, hogy személyi jövedelemadójuk 1%-nak felajánlásával támogassák egyesületünket. **Adószámunk: 18343438-1-03.** Köszönjük.
- ELÉRHETŐSÉGEINK:**
6449 Mélykút, Petőfi tér 17.
Tel.: 77/460-010
E-mail: mmemelykut@t-online.hu
Honlap: www.mmemelykut.hu

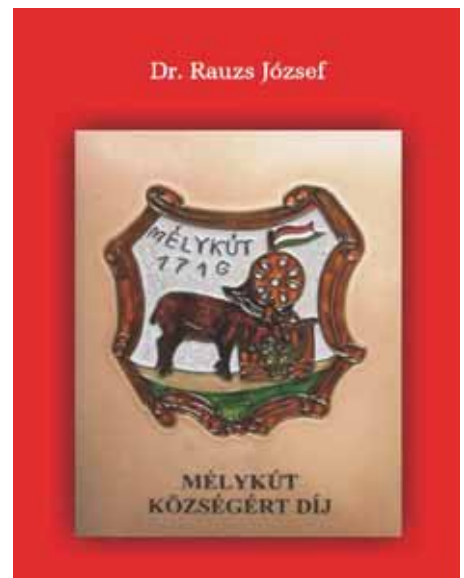
az egyesület vezetősége

ANYAKÖNYVI HÍREK

Születtek (március): Gál Cintia (anyja neve: Simon Mónika Rozália), Gyovai Klaudia Zsaklin (anyja neve: Szigli Mónika)

Meghaltak: Csorba Józsefné Márta Matild élt 89 évet, Kiss Ferenc élt 78 évet, Nehéz István élt 89 évet, Kiss Károly élt 89 évet

MEGJELENT

A könyv kapható Kiss Lénárdné boltjában (Nagy u. 4.) Ára: 4.000 Ft

Tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy
Mélykút város hivatalos honlapja a www.melykut.hu,
a Művelődési Ház és Fenyő Miksa Könyvtár a www.konyvtarmelykut.hu címen érhető el.

FENYŐ MIKSA (1877-1972)

Irodalmár, közéleti személyiség – a Nyugat egyik alapítója, nagy íróinak (Ady, Babits, Móricz) barátja

„Szépirói erényeit főként emlékező írásai-
ban csillogtatta. 85 éves korában megkapta
Róma város nagydíját olaszországi bolyongá-
sainak felidézéséért. Életének kilencedik évti-
zedéhez közeledve kezdte meg művelődés-
történeti szempontból is figyelemre méltó ön-
életrajzának írását. Csak az első fejezetek ké-
szültek el. Munkásságának kutatója, Vezér Er-
zsebet úgy véli, hogy a *Mélykút: a világ köze-
pe* fejezet egyike legszebb írásainak.

A Fenyő családra kevesen emlékeznek a fa-
luban vagy az onnan elszármazottak közül. Ba-
rabás János, a kecskeméti Táncsics Kollégium
igazgatója »pozitív embernek« mondta Miksa
édesapját, a szorgalmas szabómestert. Barabá-
sék a közelükben laktak, és a pedagógus apja
öt esztendeig a falusi iparosnál dolgozott...

Törekvő, a társadalmi érvényesülésért eb-
ben-abbban megalkuvó fia első nyomtatásban
megjelent írása is Mélykúttal kapcsolatos. A
Magyar Nyelvőr 1901-es évfolyamában a
bácskai községben ismert ruhanéveket közöl-
te. Bemutatta a ducit (vattás felöltő), a kacaba-
jt (erős posztóból készített télikabát), a trityit
(főköttő).” (Heltai Nándor: *Tettekkel tényező*.
A *Nyugat mélykúti szerkesztője*. Petőfi Népe
1976. május 19.)

Nézzük hát, hogy Fenyő Miksa az élete vé-
ge felé megírt önéletrajzában hogyan emléke-
zett szülőfalujára, Mélykútra:

„Mert végre igazán elszántam magam,
negyven esztendő óta már vagy hatodízben,
hogy az utókor nem hagyom bizonytalanság-
ban életem körülményei felől, s még kevésbé
engedem meg, hogy ezeket a bizonytalanságo-
kat az irodalom tudósai a maguk kedve, képes-
sége és képzelete szerint állítsák helyre. – In-
kább magam vállalom ezt a munkát, saját ked-
vem, képességem és fantáziám szerint. Itt az
ideje: a 86.-at taposom (taposom? – totyogom),
s hogy az olvasónak fogalma legyen arról, hogy
ez milyen sok, elmondom, én még kezét csó-
koltam egy dámának, akit Petőfi Sándor meg-
kért feleségül... Megírom életrajzomat, ahogy
éppen tudom, későn, csonkán, s ha tán nem is
senkinek, hát nyilván keveseknek...

Sok nehéz napot éltem át életemben, s ha
véghezviszem szándékomat, hogy megírom –
akár vázlatosan – életem történetét, egyné-
hány sötét fejezet szól ezekről is. A mérleg: jó
volt élni, s ha jó volt élni, tán érdemes ennek
történetét elmondani...

S most jöjjön az első konkrét életrajzi adat:
születtem Mélykúton, Bács-Bodrog vármegyé-
ben, 1877. december 8-án. A kalibáról, mely-
ben születtem, a nádfedelű kis házról, mely-
ben nevelkedtem s melyben igen-igen boldog

voltam, apámról, anyámról, kiket nagyon sze-
rettem, s kik engem nagyon szerettek, testvé-
reimről, falumról, Mélykútról, Jankovácra –
ma Jánoshalma –, ahol gyermekkoromban
nagyanyámnál és Regina nénimnél sűrűn és
szívesen voltam, mindkét nembeli barátokról,
az első bizonytalan lépésekről a nemi élet te-
rületén, majd legközelebb...

Mélykút. Nem gondolom, hogy bárki is tud
falumnak létezéséről, hacsak nem az én himnu-
szaimból, aki ott életem legboldogabb éveit töl-
tettem. Olyan meghatottsággal írom le ezt a szót
Mélykút, talán Sienát írnám így, ha véletlenül
születtem volna. Óh, nagyon szép az, hogy
Goethe Frankfurtban született, Heine Düsseldorfban,
Dante Firenzében, Voltaire Párizsban,
sőt az is, hogy Petőfi Kiskőrösön (ő Félegyházát
mondott, Kiskőröst egy kicsit szégyellte) – sok
mindent irigyelhetnek tőlük, de Mélykút –
pozzo profundo –, az istenek sem gondolhatták

el szebben. Csak még megírom,
hogy Bácska északi szögletében
fekszik, a Halas-Rigvica-i vasút-
vonal mentén, Jánoshalma és
Bácsalmás között, amit már
azért is megemlítek, mert hátha
ez az én religiozus ragaszkodá-
som valakit arra csábít, hogy el-
nézzen oda. Tájja szépségeivel
nem merném csalogatni. Pedig
tő is volt a falu közepén, mi leg-
alábbis tónak neveztük; ha be-
fagyott, korcsolyáztunk is rajta.
Később az előljárással kegyetlen
józansággal megállapította,
hogy nem tő ez, hanem pocso-
lya és feltöltette. (Akkor én már
nem voltam ott.)

A katolikus templom egy homokhalmon
épült – mi templomhegynek mondtuk. Né-
hány akácfa parkosította, és nyári estéken a
vakációra hazatért deák-ifjúság, tanítók, taní-
tónők ott gyűltek össze, hogy egy-egy halk
szóval, gesztussal adózzanak ártatlanul
Erosznak – a paplaktól nem kellett tartaniuk,
kissé messzebb volt, a templom háta mögött.
Diszkrétnek voltak, a község nem vette szájuk-
ra őket; a szigorú és igen respektált jegyzőhöz,
Lajthay Benjáminhoz sem jutott el a híre, mert
az aligha tűrte volna – minek is nevezem
ezeket a harmadik tea leöntésű bacchanáliá-
kat? Muszáj erről még egyet-mást elmonda-
nom, csillagos emlékeim közé tartoznak. A
vasárnapok és ünnepnapok nagyon szépek
voltak Mélykúton; gyermekkoromban szeret-
tem nézni, mikor a népek misére gyülekeztek,
asszonyok, lányok közvetlen a templom előtt
–, a férfiak – a legények és emberek – szem-
ben a templommal, a község háza előtt. A lá-
nyok, ma is látom őket, ahogy összefogózva
fölvonulnak, száz szoknyában, a legfelső ne-
héz selyem volt –, virágos mintájú löbtyö-
kében, színes fejkendővel –, dehogy tudok
ennél pontosabb leírást adni... A férfiak kék-
posztó ünnepi öltözetben, vagy igénytele-
nebb fekete elbaszt (everlasting) ruhában; a
legények selyembársony, vagy brokát mel-
lénnyel (mándli, lajbi), pakfong gombsorral –,
szívesen emlékezem erre, nagyon szép volt.

Zsidó imaház is volt a faluban; tán huszon-
öt zsidó család élt ott, kik előteremtették, nem
könnyen, az előimádkozó és a tanító költsége-
it. Templomuk földes padlójú két egyszerű
szobából állt, egymástól derékig érő fakorlással
elválasztva, hogy a férfiak és a nők külön hir-
dethessék az Isten dicsőségét. A férfiak az el-
ső szobában imádkoztak, ahol a frigszekerény

Fenyő Miksa családja körében

állt az Ótestamentum pergamentekercsével. Nem kedveltem az imaházat; ünnepi gyülekezetét, fehér lepelbe öltözött férfiival, kik érthetetlen nyelven egyhangon mormolták imáikat; a frigysekreány előtt az előimádkozó, ki nagy ünnepélyességgel emelte ki a tórárt, a világ legrégebbi magna chartáját, lényegében egy szerződést, melyet az Úristen kötött Ábrahámmal, s amelyet, mint az államszerződéseket, egyáltalán egyik fél sem tartotta be.

Idegenkedésemnek forrása nyilván az volt, hogy apám, kit igen szerettem, s ki tekintély volt előttem, nem volt vallásos ember, s keveset törődött a zsidó szertartásokkal. Nagy ünnepek alkalmával – Újévkor és engesztelés napján – a templomba ment, de soha nem vett részt a szombati istentiszteleten –, nagy néha egy halott emlékeztető tartott esti misén, ha a halott rokonsága külön megkérte erre, mert hogy legalább tíz férfinak kellett ott imádkoznia, ez volt a vallás parancsa. „Miért kell ehhez tíz ember?” – kérdeztem apámtól. „Ha egyszer az Isten úgy rendelte, hogy kilenc kevés neki, akkor ezen ne rágódjunk, nyugodjunk bele.” Bele is nyugodtam. Sokáig így voltam a Biblia minden tételével: kétségeim voltak fölvettem egy-egy kérdést, s aztán okoskodás nélkül fogadtam el tételeit. Az ésszerűség kora úgyszólván elég korán következett el.

Volt két szertartás, mely mégis megragadta fantáziámat. Az egyik a húsvét ünnepe volt, melynek nyolc napja nagy változást jelentett életünkben, s melynek rítusaihoz anyám különösen ragaszkodott. Más edényekből ettünk, aztán más ételeket is, bár ebben nem vagyok bizonyos, de kenyér helyett macit, vagy mint otthon mondták: laskát, azaz kovásztalan kenyeret. A kovásztalan kenyeret egy tó menti parasztházban sütötték – nagyon tiszta ház, mondtotta anyám –, és parasztlányok végezték a munkát. Ott settenkedtem körülöttük, mert

jókedvűek voltak, sokat nevettek, kedvesek voltak hozzám, s ha egy-egy tréfás megjegyzést tettek férfiúi voltomra, hogy mit, azt még anyám beszédéből, kinek elmondottam, sem értettem meg... De az igazi szenzáció a húsvét esti ünnepi vacsora volt, melyben sajnálatomra nem volt részem. Barátaimtól tudtam ennek meglepő ceremóniáját, de apám erre nem volt kapható, éppen körülményes ceremóniája volt az, amitől idegenkedett...

A másik szertartás, ami hatott rám, majdnem hogy nemesítőn, az engesztelés napja volt, mikor az imádkozás csúcspontján megszólalt a kürt. Igen, nem az engesztelés ünnepe volt, ami megrázott, hiszen alig tudtam valamit jelentőségéről, hanem a kürt szava, ahogy panaszosan és parancsolón meghajlásra kényszerítette a községet; fehér lepelbe burkolt tömeg, zokogásban vagy sötét panaszban, vagy imában egybeforva. Az engesztelés napja a legnagyobb zsidó ünnep – anyám magyarázta nekem –, a bűnök megbánását és megbocsátását jelenti. „A jó Isten megbocsátja bűneinket, és nekünk is meg kell bocsátanunk, ami rosszat másokkal elkövettünk” – tette hozzá, és kibékült Helén névvel, akivel tán egy fél éve nem volt beszédes viszonyban. De hogy milyen bűnök tudata éltetett bennem hat-hét éves koromban, hogy a kürtszó így megrázott, azt nem tudnám megmondani.

Tény az, hogy már rég elszakadtam örökölt hitemtől és minden hittől, vagy mondjuk: pozitív vallástól, még ha nevelő hatásukat értékelni is tudtam – hogy ez hogyan következett el, milyen hatások, válságok rendjén, erről majd külön vallok –, a kürtszó időnként megcsendül számomra, és nem minden élmőző nélkül...

Tó és hegy – más topográfiai nevezetesség nem volt falumban. Széles utcák, akácfákkal és eperfákkal szegélyezve, homok és por vastagon, őszidőben vagy hóolvadáskor feneketlen sár –, nem emlékszem, hogy ez valaha is zavart volna. Télen kiscsizmát viseltem; szuster nagybátyám nagy műgonddal csinálta, és én hamar megtanultam, hogy kell lábam fejét barketkapcába burkolni – nem is volt ez olyan egyszerű dolog. Hogy aztán valaki így ragaszkodjon falujához és ne jusson eszébe, még felnőtt korában sem, hogy kitanulja szociális és gazdasági adottságait, szóval hogy falukutató legyen, hát ez bizony eszélyen. Pedig milyen irigységgel állapítottam meg, hogy abban a vékonyka földrajzfűzetben, mit a harmadik elemiben olvastak, Jánoshalmáról (akkor még Jankovác), meg van írva, hogy „jeges almáiról híres”, ellenben Mélykútról semmi, sem a tó, sem a templomhegy. Az persze eszébe sem jutott, hogy abban a tudós műben, mely Magyarország vármegyéiről és városairól megjelent, utánalapozzon megyéje történetének, holott abból megtudhatta volna, hogy honnan

van falujában az a sok tót hangzású név: az Árvai Tótok, Misákok, Novákok, Krizsákok s hasonlók, akik nagyot bámultak volna, derék magyarok, ha megtudják, amit én is csak később tudtam meg, hogy a törökök kitarodása után tót telepések keveredtek itt a tiszta magyarsággal, és váltak maguk is tiszta magyarrá. Beértem azzal, hogy felnőtt koromban falum nyelvjárását ismertető tudós cikkeket küldöttem Simonyi Zsigmond Magyar nyelvőrének, mely azokat szívesen közölte...

Melyek is azok az események, amelyek gyermekkoromból emlékezetemben maradtak? Kisgyerekkori barátokra alig emlékszem – nem mondok neveket, minnek is –,...Kettő maradt meg közülük férfikoromig; az egyik korán meghalt; a másikkal a náciák végeztek. Később, mikor mint diák Pestről hazajártam a vakációkra, már több kedves barátot szereztem, akikre életem egész folyamán mindig szeretettel gondoltam... Mindüknek figyeltem pályáját, még akkor is, mikor messze estünk egymástól; szívesen gondoltam rájuk, s nagyon hiszem, hogy ők is rám. Két parasztfiú volt közöttük, az egyik orvos lett, a másik ügyvéd, elszármaztak Mélykútról, de ahol éltek, dolgoztak, becsülettel megállták helyüket. Aztán volt két barátom, a két Kőszegi fiú: az egyik, a Lajos, kispap volt, de levette szép fehér reverendáját, jogot végzett, törvénytudó ki bírósági néha találkoztam vele, fiatalok voltunk, és mégis mindig a múltból beszélgettünk. Az öccsét, Antit, különösen szerettem; tanítónak készült. Muzsikus volt, majdhogyanem magától lett azzá, szépen hegedült, s az ő révén jöttem közel a muzsikához. Addig számomra a mélykúti cigánybanda és tamburásbanda jelentette a muzsikát. Anti komolyan törődött zenei kiképzésemmel, kis kórust szervezett, s abba engem is besorolt, ki még a boci-boci tarkát sem tudtam elénekelni. Hogy a kórus viszi az én hangomat is, mondtotta. S végül magam is meg voltam győződve, hogy senki olyan szépen nem tudja elénekelni...

S még volt egynéhány barátom; egyebet nem tudok mondani róluk, mint hogy ifjúságom idején számomra sokat jelentettek; vakációm alkalmával mindig nehezen vártam találkozásunk óráját, mert mindig volt mit közölnünk egymással. Az, hogy mindannyian lettünk valamivé, abban része lehetett barátságunknak...

A ház, amelyben laktunk, a miénk volt; huszonöt éves koromig kalandos álomútjaink szép kikötője, ahová vakációkra mindig boldogan tértem vissza. Álmodó gyerek voltam, s igazán szépeket álmodni csak Mélykúton, a szülői házban lehetett. Az, hogy egy kalibában születtem, melyet Rédlí báróéktól vettünk bérbe, ezt csak anyámtól tudtam; én már csak a sárga, meszelt, náddal fedett házunkra emlékszem, melynek három ablaka nyílt az utcá-

ra, ajtaja a műhelyből, s a ház előtt egy pad volt, előtte egy ecetfa –, mi legalább így neveztek, csak így katonai becsületszóval erősítem: gyönyörű palota volt. Igaz, hogy később, amikor sejteni kezdtem, hogy a báróság az csudavalami, szemrehányást tettem anyámnak, hogy kár volt Rédlieket otthagyni – de az is lehet, hogy ez jóval későbbi, irodalmasított emlék.

Egy másik előkelőség, kit Rédl bárókkal egyenlő rangban gyermeki hódolatom vett körül: Leopold Kohn volt. Nem Kohn Lipót, hanem Leopold Kohn, a Mélykúttal szomszédos tinójárasi uradalom bérloje. Már maga ez a szó: „uradalom” mágius hatással volt rám, s hogy ez a nagy darab föld, melynél akkori tudomásom szerint csak egy volt nagyobb a világon, a közeli kisszállási uradalom... Szóval a tinójárasi uradalom a vallásalapítvány tulajdona volt, s Kohn Lipót volt nagy hatalmú bérloje. Hogy erről mennyi volt gyermekkori tudásom s mennyi a későbbi időké, azt nem tudom; tény az, hogy a mélykúti zsidó szemében Kohn Lipót jelentette a mérhetetlen gazdagságot és a gazdagság szinonimáját, a hatalmat. Még később is, pesti diákkoromban, ha az a néhány fillér zsebpénz, amit havonta nem a legrendszeresebben kaptam, a hó vége előtt kifogyott, apám meggyőződéssel, bár nem szigorúan hányta szememre: neked Leopold Kohn vagyona is kevés volna. Nagyon fájjalom, hogy soha életemben nem volt alkalmam e mondás igazságát kipróbálnom.

S ha egyébként nem értesültem volna Kohn Lipót előkelőségéről, meggyőződtem volna arról, ahogy az „uraság” családja – mert a mélykúti parasztnak nem hívták Kohn Lipótnak, hanem uraságnak –, szóval ahogy két szép lány bejött a pusztról a faluba, mégpedig fiakkal, hogy ott Donáth Sámuel boltjában egyet-mást vásároljanak... Fiakkal jöttek be, leszáltak házunk előtt, hogy egy-egy blúz szűkítését-bővítését, egy-egy ruhadarab átalakítását megbeszéljék anyámmal. Szenzáció volt ez számomra, és nemcsak számomra; pláne, hogy az is megtörtént, hogy a fiakkal direkt bejött anyámról, s kivitte a majorba, hogy egyet-mást a gyönyörű nők kívánsága szerint átalakítson. Így süttött rám egy-egy fényes sugár a hatalomnak s előkelőségnek, amit a tinójárasi uradalom Mélykút számára jelentett...

A kisszállási uradalmat említettem az előbb. Már kisgyerek koromban tudtam, hogy nevezetes hely ez, mert édesanyám meggyőződéssel vallotta, hogy rétestésztát csak kisszállási lisztből lehet nyújtani; más lisztből való összevissza szakadozik. Kisszállás Mélykúttól vagy másfél órányira feküdt, vasúti állomás volt, s ha Budapestre mentünk, ott szálltunk föl, s onnan jöttünk, mint én vakációra, ott várt ránk Bódi bácsi kocsija –, a jövet mindig

ünnepe volt nekem, a menet nagy szomorúság. A vasút, mely Mélykutat a világgal összekötötte, csak jóval később, a század elején épült. A kisszállási uradalom egy előkelő olasz grófi családé volt, a San Martino grófoké, akikről csak később tudtam meg, hogy Kohn Lipótnál is előkelőbbek. A mélykúti parasztnak nyilván nem tudták ezt, mert őket egyszerűen számár-tinó grófoknak mondták...

Apám sváb környezetben nőtt fel, gyermekkorában nem is tudott jól magyarul, de aztán vándorlegény korában, amikor mindig magyar helyeken dolgozott, kitűnően megtanult magyarul, és Mélykúton parasztjainkkal a magunk nyelvén beszélt. „Megvan?” – kérdezte tőle Misák bácsi, mikor adósságát leszámolta neki. „Szűken” – mondotta apám. Nekem nagyon tetszett ez a felelet – föl is tettem magamban, hogy beküldöm a Nyelvőrnek. Meg az is tetszett, hogy mikor mélykúti bormintát hoztak neki – mert sem a mélykúti borok, sem a mélykúti gyümölcsök nem voltak híresek, a jankováciak igen –, hogy kóstolja meg: „hogy ízlik?” – kérdezte tőle az eladó. „Nem rossz – mondotta apám –, csak az a baj, hogy minden adósságom eszembe jut.” Ha kész ruhát próbált valamelyik vevőjére, s jól állt: „tán az ablak előtt ment el ez a fiú, mikor a ruhát szabtam.” Szívesen beszélt mesteiről, a velük esett dolgokról...

Apám idegenkedett attól, hogy gyermekeivel szemben gyöngédséget mutasson; nevelési elv volt ez akkor, s nagyon meg kellett magát erőltetnie, hogy betartsa. Anyám maga volt a gyöngédség, s nem takarékoskodott annak megnyilvánításával: vakációink azzal teletek el, hogy mindenben – napjaink beosztásában, ételben, italban – kedvünket kereste. Volt egy nevelési axiómája: „mit csinálsz, ha majd idegenben leszel?” – de mi úgy éltünk otthon, mintha örökké ott élnénk, minden más hely számunkra, Budapest is, csak átmenő állomás volt. Nagyon szépen beszélt magyarul. Várpalotán született, ahová egyszer el látogattam... A legboldogabb óráim voltak, mikor otthon a vakációban egy-egy jó regényt, mialatt egy lajbi gomblyukait kivartta, fölolvashattam neki. Mindig is érdeklődött olvasmányaim, s még inkább utazgatásaim iránt. Gondolatban elkísért utaimon; velem volt Salzburgban; apjától, ki művelt tanító volt, sokat hallott erről a városról – tán én is e révén kerültem többször oda. És elkísért Velencébe, melyről keveset tudott, sokat álmódott. Azon a listán, melybe életem bűnös mulasztásait följegyeztem, az első helyen áll, hogy apámat-anyámat nem vittem magammal – legalább egyszer – egy velencei útra. Milyen szenzáció lett volna ez számunkra, milyen elégtétel nehéz életük vergődéseiről.

Összeállította: dr. Rauzs József

GYEREKNAP

A Szvetnik Joachim Általános Iskola szülői szervezete és a művelődési ház, az idei évben is megszervezi a gyereknapot, melynek időpontja május 27-e.

Programokból:

• kézműves foglalkozások • ügyességi versenyek • palacsintaevő verseny • kutyás bemutató, judo bemutató • ugráló vár stb....

Minden gyermeket szeretettel várunk.

Szervezők

SZAKMA SZTÁR FESZTIVÁL

Iskolánk kiemelt fontosságú feladatának tekintette minden évben a pályaválasztás előtt álló tanulók döntésének segítését. Évről évre rendszeresen szervezünk pályaválasztási szülői értekezleteket, nyílt napokat látogatunk a középiskolák intézményekben, nyomtatott tájékoztatókhoz juttatjuk az érdeklődőket.

Április 12-én a Bács-Kiskun Megyei Kereskedelmi és Iparkamara szervezésében iskolánk 7. osztályos tanulói ingyen látogathatták meg a „Szakma Sztár Fesztivál” rendezvényt, ahol a Szakma Kiváló Tanulója Verseny és az Országos Szakmai Tanulmányi Verseny 38 szakmájában mérték össze tudásukat a szakmát tanuló fiatalok.

A verseny helyszíne a Hungexpo Budapesti Vásárközpont volt.

Novák László Miklós pályaválasztási felelős

„Tégy jót, és beszélj róla!”

• 2012. március 29-én 60 segélycsomagot készítettünk a plébánián, karitászok és utcaapostolok. A kiosztásra került 420 kg tartós élelmiszer a következőképpen tevődött össze: 145 kg korábbi, saját gyűjtésű, 175 kg nagybőjti gyűjtésű és 100 kg pénzadományból vásárolt tartós élelmiszerekből. Minden csomag a legrászorulóbb családok asztalára került húsvétra.

Köszönjük a természetbeni és pénzbeli adományokat! Továbbá köszönjük a gyűjtésben, csomagolásban és kiosztásban közreműködő önkéntesek munkáját, szolgálatát! Köszönjük, hogy segítettek segíteni! Isten fizesse meg!

• Április 13-án lepramissziós összejövetel volt a Közösségi Házban. Vendégünk volt a Magyarországi Lepramisszió igazgatónöje, Riskóné Fazekas Márta református lelkész. Az összejövetelt lelki elmélkedéssel kezdtük. Majd vetített képes előadást láthattunk Indiában és Kínában végzett lepramissziós szolgálatokról, nyomorogyedekről, nehézsorsú, primitív körülmények között, a leprában fizikailag megrokkant emberek mindennapi küzdelmeiről. Akik nemcsak a fizikai nyomorúságtól szenvednek, hanem a lelkiétől, a ki- és megvetettségtől, kiközösítésektől is. Fohással fejeztük be a beszámolót.

A vetített képzés beszámoló után szeretet vendéglátás következett, kötetlen, baráti beszélgetéssel egybekötve

Igaz, hogy a leprapólyák kötése két éve megszűnt, de takarók, illetve takarók négyzeteinek a kötése folyik továbbra is. Mind-mind az összes takaró Magyarországon és a Kárpát-medencében levő rászoruló, honfitársainkhoz

került eddig is és kerül ezután is. Minden esetben hírt adtunk és adunk, hogy hány takaró és hová került. A szolgálatba „alvállalkozóként” besegítenek a tompaiak és a kelebiaiak is. Ezen az összejöveten a mélykútiak mellett a tompai lepramissziósok is részt vettek. Jó közösség kovácsolódott össze az évek folyamán. 2003-ban kezdtük a lepramissziós szolgálatot Jegyugya Jánosné Erzsike vezetésével, aki önzetlenül, idejét nem kímélve, szakszerűen indította és felügyelte a kötéseket úgy a leprapólyáknál, mint a takarók négyzeteinek kötésénél és összeállításánál is. Kár lenne, ha nem folytatódhatna továbbra is ez a szolgálat.

Köszönjük Riskóné Fazekas Mártának, a Magyarországi Lepramisszió igazgatójának, hogy elfogadta meghívásunkat, hogy bennünket is tájékoztatott áldásos tevékenységükről!

Minden lepramissziós szolgálatot végző testvérünknek köszönjük önzetlen munkáját, szolgálatát! A Jóisten fizesse meg!

Katolikus Karitás Mélykúti Csoportja

ÉPTESZ KFT. HIRDETÉSEI

• **VÍZMŰ:** Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy a Nagyközségi Önkormányzat Képviselő-testületének 17/2007.(XI.28.) rendelete alapján 2008. január 1-jétől a vízszolgáltatásnál bevezetésre került az alapdíj, mely független a vízfogyasztástól. **Az alapdíjat minden vízórával rendelkező ingatlan tulajdonosa köteles megfizetni.** Az alapdíj megfizetése alól kizárólag a lakatlan ingatlan tulajdonosa mentesülhet abban az esetben, ha a vízóráját leszerelteti. A mérőóra újbóli felszerelése esetén azonban a vízmérő, valamint a felszerelés költségét köteles megtéríteni.

Vízmű telefonszáma:

06-30/314-6604 (Konkoly István)
06-70/612-5061 (Kothencz János)
06-70/428-2436 (Harcsek Miklós)

Kérjük a lakosságot, hogy ingatlan esetében a tulajdonos változást minden esetben jeleltesék be az ÉPTESZ KFT irodájában a vízóra átírása és a vízszolgáltatói szerződés megkötése miatt. Felhívjuk a fogyasztók figyelmét a vízóra aknák tisztántartására és téli időszakban a vízórák fagy elleni védelmére.

• **A TÍZMÉRŐK** (az ÉPTESZ Kft. üzemeltetésében: Kálvária, Pesti, Alsó) 8–20 óráig tartanak nyitva. Temetőgondnok telefonszáma: 06-30/245-5266 (Pásztor Mihály), 06-70/327-5526 (Lavati Miklós)

• **SZIPPANTÁST** lehet rendelni a 06-30/252-5181, 06-20/978-6680 (Mayer László) telefonszámon, illetve az ÉPTESZ KFT számán: 77/460-089, vagy személyesen az irodában Mélykút Rákóczi u. 5. szám alatt. A szippantás díja fordulónként bruttó 7 620 Ft.

• **KÉMÉNYSEPRÉSI** tevékenységet Mélykút területén a jánosalmi TŰZKER IMP. BT látja el, a szolgáltatást a 06-77/402-884 telefonszámon lehet kérni.

• **SZEMETESZSÁK:** a Felső-Bácskai Hulladék-gazdálkodási Kft emblémájával ellátott szemeteszsákokat lehet vásárolni az ÉPTESZ KFT, irodájában Mélykút Rákóczi u. 5. szám alatt 415 Ft bruttó áron. Ha ebbe a zsákba gyűjtik a hulladékot, a kuka ürítésekor ezt is elszállítják külön díj felszámítása nélkül.

Dzsudzsák Mihály ügyvezető

Indul a növényvédelmi szezon

2011. január 1-e óta a Kölcsönös megfeleltetés (KM) ellenőrzése kiterjed a növényvédő szerek kezelésére is. Nagyrészt a 43/2010 (IV. 23.) FVM rendelet előírásainak betartását nézik egy esetleges ellenőrzéskor. Az illetékes hatóság első kérdése az ellenőrzés során, hogy történt-e növényvédő szer kijuttatás a gazdálkodó területén. A válasz kétféle lehet: ha nem, a permetezési naplóban annak is szerepelnie kell: pl: „A 2010/2011-es gazdálkodási évben ... (adott területen és kultúrában) növényvédelmi kezelés nem történt.” /A területre kiérve ez vagy alátámasztódik, vagy nem./

Ha történt növényvédelmi kezelés: ki végezte azt? Ha szolgáltató: hitelt érdemlően kell bizonyítani (számla, vagy szerződés), ha a zöldkönyvvel rendelkező magának, vagy közvetlen családtagjának, akkor az érvényes zöld könyv felmutatása szükséges (ötévente meg kell újítani, ami nem vizsgaköteles). Amennyiben a gazdálkodó a növényvédelmi tevékenységet kizárólag szolgáltatásként veszi igénybe, úgy egyes előírások ellenőrzésére (növényvédő szerek tárolása, alkalmazott gépekre vonatkozó követelmények) nem kerül sor.

A permetezési naplót annak kell aláírnia, aki jogszerűen elvégezte a kezelést. A nyomtatvány papírboltokban beszerezhető, de megfelelő a Gazdálkodási napló megfelelő lapja is, vagy ha füzetbe vezetik, a fenti rendelet 2. melléklete tartalmazza a szükséges adatkövetelményeket. Évente új lapot kell kezdeni, és időrendben felsorolni az összes kezelést. Piaci árusításkor is elkérheti az ellenőr, így az árusító gazdának ott is magánál kell tartania. Naprakésznek kell lennie, és az utolsó bejegyzést követően 3 évig meg kell őrizni. Szántófölddel és ültetvényvel is rendelkezők esetén célszerű a kezeléseket az átláthatóság végett külön lapon vezetni. Ezekből kiderül az is, hogy a felhasznált szer rendelkezik-e megfelelő engedéllyel (többek között nincs-e kivonva, a felhasználhatóság figyelembevételével), a használati utasításában foglaltaknak megfelelően használták-e fel? Megvizsgálják továbbá, a permetezőgépek műszaki állapotát (a gépen nincsenek-e a biztonságos működést befolyásoló sérülések, előregedett alkatrészek).

Az érvényes zöld könyv tulajdonosa megvásárolható, és kiszórható I., II. forgalmi kategóriájú növényvédő szereket önmagának, közvetlen családtagjának, beleértve a családi Bt-nek, Kft-nek (ez még nem szolgáltatás). A növényvédelmi szolgáltatáshoz ez azonban még nem elegendő: szükséges, hogy a gazda vállalkozó legyen, kössön szerződést kamarai tagsággal rendelkező növényvédelmi szakmérnökkel. Ezzel a szerződéssel és a mérnök fehérvérvéneke másolatával az önkormányzatban lehet ezt a szolgáltatást kiváltani.

A növényvédő szerek tárolásának is megvannak az előírásai: a gazdaság méretétől függően vagy egy helyiség, vagy egy szekrény (zárható) már megfelelő. Állati és emberi tartózkodástól elkülönítve kell lennie, továbbá egy légtérben nem tárolható élelmiszerrel, takarmánnyal. Ha egy helyiség szolgál erre, és van ablaka, akkor rácsosnak kell lennie, vagy kis méretűnek, az alapzatnak pedig szilárdnak, a bejárata zárható, rajta felirattal: „Méregraktár” vagy „Növényvédő szer raktár” és „Idegeneknek belépni tilos”. Amennyiben a gazdálkodó nem rendelkezik növényvédőszer-raktárral, de a helyszíni ellenőrzés és szemrevételezés során egyértelműen megállapítható, hogy használt növényvédő szert, abban az esetben a helyszíni ellenőr köteles jelenteni az esetet a területileg illetékes megyei Növény- és Talajvédelmi Igazgatóságnak további ellenőrzés céljából. A kiürült göngyölegeket is itt kell tárolni, míg nem kerül leadásra. A KITE pl. a partnereitől nyáron és télen időpont egyeztetéssel veszi át. (A Cseber Kht. által kiadott papírt meg kell őrizni a göngyölegekről.) A felirat zárható szekrény esetében is ugyanaz. Folyamatos készletnyilvántartást kell vezetni a bejövő és a felhasznált szerekről, mennyiségükről dátumozva: az I. kategóriájúakról minden esetben, a II. és III. forgalmi kategóriájú szerek raktárkészletéről 25 kg-ot meghaladó össz mennyiség felett. A fenti követelmények betartását az ellenőrök a terület, illetve telephely bejárásával, továbbá dokumentumok (Gazdálkodási Napló, számlák, bizonylatok, szerződések stb.) átvizsgálásával ellenőrzik. Hibának számít, az is, ha a gazdálkodó birtokában vannak olyan szerek, amelyek nem szerepelnek a készletnyilvántartásban. Ebből az is nyilvánvaló, hogy ami számla alapján készletnyilvántartásba van, és nem szerepel a permetezési naplóban felhasználtként, annak a raktárban kell lennie.

Mivel a gyakorlatban előfordulhat a megbontott készítmények átcsomagolása, áttöltése, ezért a KM keretében ennek a tevékenységnek az ellenőrzése is szerepet kap. Az eredeti csomagolóeszköz megsérülése esetén átcsomagolásra kizárólag az eredetivel megegyező biztonságot nyújtó csomagolóeszköz használható fel. Növényvédő szert más célra szolgáló csomagolóeszközbe (például élelmiszer, gyógyszer, kozmetikum, takarmány) tölteni és csomagolni tilos. Átcsomagolt vagy átöntött növényvédő szer új csomagolóeszközén fel kell tüntetni a régi címke szerinti növényvédő szer nevét, az engedélyokirat számát, a szer hatóanyagát, veszélyességi osztályba sorolását, forgalmi kategóriáját, az átcsomagolás időpontját, a felhasználhatósági időt. Ennek formai előírásai nincsenek, de az ellenőrnek egyértelműen azonosítani kell tudnia az adott készítményt. Ismeretlen erede-

tű, azonosíthatatlan szer tárolása a követelmény szerint meg nem felelésnek minősül (támogatás %-os megvonása).

A gyakorlatban előforduló néhány probléma

• Növényvédelmi kezelésekkor gyakori a tankeverékek alkalmazása, ehhez néhány hasznos szempont: Tankeverék formájában a növényvédő szerek és adalék anyagok fizikai és kémiai tulajdonságai megváltozhatnak. Nem ismert tankeverék készítése mindig kockázatos. Keverés és összerázás után minimum 15 percig javasolt az esetleges változásokat úgymint szín, hőmérséklet, pH, gázképződés és csapadék képződés figyelni. Kijuttatás előtt célszerű teszt-permetezést végezni. Fontos tudni, hogy a fitotoxicitás tünetei csak 1-2 nappal a kezelés után jelennek meg.

Javasolt keverési sorrend a formuláció figyelembevételével: 1. Vízoldható csomag (SX, DF) • 2. Vízben oldódó granulátumok (SC, SX) • 3. Vízben diszpergáló granulátumok (WG, DF, PX/XP) • 4. Nedvesíthető porok (WP) • 5. Szuszpenzió képzők (SC) • 6. Vízoldható koncentrátumok (WSC) • 7. Olaj alapú szuszpenziók (SE) • 8. Emulziók (EC) • 9. Nedvesítő szerek, olajok, adjuvánsok • 10. Oldékony műtrágyák • 11. Elsodródás gátlók (Forrás: DuPont Magyarország Kft)

• Elsodródás a szomszéd területre. Érezzünk felelősséget a mezsgyén is. Manapság sok a „veszélyes lehetőség”: A Pulsar bántja az Expresszes és a hagyományos napraforgót, az Express „kiviszi” az IMI-s, és hagyományos napraforgót, a kukoricát (vonaltól függ) betakarításig megfogja. A kukoricában használt szulfonil-ureák a gabonákat kalászás előtt károsítják, a hormonokat a legkisebb szél is átfújja a szomszédos napraforgóra, amitől akár az egész szélső sor is „kimehet”. Létezik „hogyan írjuk ki a csillagpázsitot a kukoricából” (ehhez speciális egyszerűítő, és kukorica kombináció szükséges), ami a szomszéd napraforgót nem fogja bántani, de a szomszéd hagyományos kukoricát igen.

Növényvédő szeres permetezés 4 m/s-ig, levegőrásegítéses kijuttatási vagy légbeszívásos permetcsepp-képzési technikával 6 m/s szélességgel végezhető. Mit tehetünk az időjárás figyelésén kívül? Kicsérélhetünk a mezsgyén akár néhány fúvókát is légbeszívásosra, vagy termelői tapasztalat szerint bevakított fúvókát használhatunk a szélen, így használva ki az 50 cm-es fúvóka távolság és a hetvennéhány cm-es sortávadta lehetőségét. „Vigyázzunk a szomszéd tulajdonára.”

• Munkavédelmi felszerelés használata, mosakodás: „vigyázzunk magunkra is”.

Összeállította: Csanyik Zoltán agrárkamara tanácsadó
csanyik.zoltan@agrarkamara.hu, 06-30/298-7429

A HÓDÍTÓ VIKINGEK NYOMÁBAN

VIKING IDŐUTAZÓ OLVASÓ – KÉZMŰVES KALAND TÁBOR

KEDVES SZÜLŐK ÉS GYEREKEK!

A nyári szünidei program tervezésénél gondoljanak rá, hogy az idén 10. alkalommal szervezünk tábort „A hódító vikingek nyomában” címmel július 23-27. között.

A tábor folyamán utazást teszünk a múltba. Komplex, mindenekelőtt a gyermekek életkori sajátosságait szem előtt tartó program sorozat, amely a projekt pedagógia módszereivel, játékos keretek között értékes és hasznosítható tudást ad. Biztosítja a gyerekek számára az élményszerű ismeretszerzést, a kreatív alkotási lehetőséget, a fantázia szárnyalását, a dramatikus játék elemeit is magába foglaló játékos beleélés élményét.

Az „időkapu” segítségével visszamegyünk a 8. és a 11. századba amikor is a vikingek – skandináv származású kereskedők, hajósok és harcosok – indultak rablóportyáikra vagy hódító hadjárataikra. A sikeres hadjáratokat megünnepeljük. Az ünnepség ideje a táborzáró péntek este. Az előző öt napot az ünnepségre való készülődés tölti ki. A táborzárón az elkészített viking jellegű ruhákba öltöznék a gyerekek, a csoportok összegyűlnek a palotában, ahol a mesterek bemutatják alkotásaikat, a héten szerzett tudásukat. A hadvezér megjutalmazza a kiemelkedő teljesítményt nyújtókat. Finom vacsorán vesznek részt a megjelent szülőkkel együtt. Majd átbulóva az időkapun visszatérünk a jelenbe.

Sok ismeretet szerzünk a vikingek történetéről, életmódjáról, táplálkozásáról, ruházatáról, a hajótípusokról, fegyverzetükről. Közben a közösség formálódik, erősödik, megtanulnak vigyázni egymásra, új baráti kapcsolatok alakulhatnak ki, elmélyülhetnek a régié. Érzelmek egész skáláját élhetik át: az izgalmat, örömet, bátorságot, segítőkészséget

Kiemelt feladatunk a környezetvédelem: a játékban ügyelünk a környezetünkre, a természetre, tapasztalatot szerezhetnek a helyes tűzgyújtás és -oltás szabályairól.

Az Asiagói madonna margójára

„Csoda óvja, csoda védi, / mert a küldetése égi:” – írja vitéz Somogyvári Gyula az Asiagói Madonna című versében.

A múltkori számban megjelent vers margójára kívánczok némi magyarázat.

Az említett verset az 50-es évek „nehéz időszakában” a templomi énekhar szavalókórusával adtuk elő, mintegy tiszteletként a hősökre emlékezve. E verset Mikó Menyus bácsi és Varga Imre atya tanították be. Sajnos már egyikük sincs az élők sorában!

Gyerekefjével én is a kórus tagja voltam, és egy életem át vissza-visszatért a fülembé a vers befejező sora: „magyart sirat a kő-Madonna...” Szinte az 50-es évektől kezdve kisebb-nagyobb megszakításokkal kerestem e verset. Menyus bácsival is többször beszélünk róla, hogy hol található meg, de nem tudta. Az utolsó beszélgetésünkön megígértem neki, hogy ha megtalálom, fogok neki juttatni egy példányt. Kerestem, kerestem az Internet világában, azt sem tudva, hogy ki a vers költője, és egyszer csak kisebb idézetet találtam belőle, pontosan a vers végét, aztán ment az idő, már megtaláltam a *Hargita Népe*-ben egy Memoár, folytatásos cikkben, hosszabb idézetet és a költő megjegyzését ehhez a vershez. Belefáradtam, abbahagytam a keresést. Megdöbben hallottam a hírt, hogy Menyus bácsi visszaadta lelkét Teremtőjének. Sajnos, akkor kapcsoltam rá igazán a keresésre és nem hagytam rá addig, amíg meg nem találtam. Pár nap alatt megkerült a vers teljes terjedelmében. Innen szeretnék köszönetet mondani Gulyás Lázár kedves barátomnak, aki Somogyvári Gyula, „Gyula deák” összes versének a tulajdonosa. Önzetlenül, sietve, segítőkészséggel rendelkezésemre bocsátotta a keresett verset! Elérhető: <http://gulyaslazar.freeblog.hu/archives/2012/03/16/vitez-somogyvary-gyula-nyomaban/>

A képen az Asiagói Madonna látható (Olaszország).

Üzenem Menyus bácsinak „oda FÖL!”, hogy megvan a vers és újságunkban meg is jelent, így szerezhet tudomást az ifjúság és az „idősebb ifjúság”, akik mit sem tudtunk a háborúk borzalmairól, csupán évszámokat.

Idézem: a költő megjegyzését: „Ez a vers ... sok más háborús írással együtt, elveszett a visszavonulás keserves napjaiban. Sok esztendő múlva jelentkezett vele néhány tisztársam, akik annak idején leírták volt. Köszönöm nekik.”

Menyus bácsinak és Varga Imre atyának köszönöm, azt az életre szóló élményt, amit ez a vers nyújtott nekem! – és nemcsak nekem, hanem a kórustagoknak és a hallgatónak. Nyugodjanak békében! Haló poraikban is tovább élnek emlékünkből.

Sajnos a vers utolsó sora még mindig érvényes: „magyart sirat a kő-Madonna ...”

Munkácsi Lajosné

Minden anya gazdag, ha szereti a gyerekeit.
Nincs szegény édesanya, sem csúnya édesanya, sem öreg.
Az ő szeretetük mindig a legszebb az Örömök között.
És amikor úgy látszik, szomorúak, akkor is elég egy csók, amit kapnak vagy adnak, és már minden könnyük csillaggá lesz a szemük mélyén.

Maurice Maeterlinck

ÜZENET HAZA

Prof. dr. Nagy János D.Sc. nyelvész, egyetemi tanár, az MTA doktora

1946. június 22-én születtem Kiskunhalason. A Mélykúti (ma: Szvetnik Joachim) Általános Iskola elvégzése után a kalocsai I. István (ma: Szent István) Gimnáziumban érettségiztem, s 11 hónap katonai (előfelvételi) szolgálat után kerültem a szegedi József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára, s 1970-ben kaptam meg a magyar-oroszlak középiskolai tanári oklevelet. 1970. április 1-jétől (!) a kiskunhalasi Szilády Áron Gimnáziumba kerültem, s 1976 nyaráig ott dolgoztam. 1976. augusztus 1-jétől a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola (ma: Szegedi Tudományegyetem, Juhász Gyula Pedagógusképző Kar) oktatója vagyok: tanársegéd, adjunktus, docens, majd 1994-től főiskolai tanár. 2000 júliusában vehettem át egyetemi tanári kinevezésemet.

Az általános iskolai évek alatt Balogh Ignác és Kiss Ilona magyartanár, a középiskolában Kiss György magyartanár (és osztályfőnök) szakmai és rokoni hatása kedveltette meg velem a magyar nyelv és irodalom tárgyakat. A bölcsészkaron elsősorban nyelvészek érdekeltek: Bodnár Ferenc, Fenyvesi Istvánné, Nyíri Antalra, Pete Istvánra, Szalamin Editre, H. Tóth Imrere szívesen emlékszem ma is. A mélykúti Vörös László irodalomkutató oktatóként valahogyan elkeült: mindig másik csoportba kerültem, nem az Övébe. Diplomadolgozatomat nyelvtörténeti témából írtam, Nyíri professzor úrnál; diákköri szereplésem eredményes volt (Pécs, 1970).

A JGYTF-re kerülve végigtanítottam a teljes tantárgysort, s évente nyelvművelő előadásokat tartottam a magyar nyelv hetén, 1977 és 1979 között rövid cikkeket írtam a Délmagyarország és a Csongrád Megyei Hírlap hasábjain (számuk 60-65 lehetett). Bölcsészdoktori értekezésemet 1981-ben védtem meg (Tagadó nyelvi formák a Kresz szövegében). Cikkeimet, tanulmányaimat a Magyar Nyelvőr, a Magyar Nyelv, a Magyartanítás, a Szemiotikai Szöveg, a Kolozsvári Nyelv- és Irodalomtudományi Közlemények, gyűjtőmennyes kötetek közölték. 1993-ban védtem meg kandidátusi értekezésemet (Isméltésszerkezetek nyelvi-stilisztikai értelmezései, főként Weöres Sándor versszövegei alapján), 1999-ben habilitáltam a Janus Pannonius (ma: Pécsi) Tudományegyetemen (a kötet címe: Versek és világok Weöres Sándor költészetében), 2005-ben szereztem meg az MTA doktora címet (a kötet címe: A retorikus nyelvhasználat Weöres Sándor költészetében). 2008-ban a Szabadegyetem, Szeged előadás-sorozatában Weöres Sándor nyelvi műhelyében címmel tartottam előadást (letölthető a www.u-szeged.hu weblapról).

Megjelent publikációim száma (az itthoni és külföldi előadásokon, rádió- és tévéinterjúkon, nyelvművelő cikkeken kívül) 2012. április 16-án 164; 8 önállóan vagy szerzőtársakkal írt könyv, könyvfejezet; 113 tanulmány, 11 szerkesztett, kötet, 13 bíráló MTA doktori, PhD- és habilitációs értekezésről, 17 kisebb közlemény, ismerettség, szerzőtársakkal két tankönyv, 13 és 14 éveseknek. (Legutóbbi interjúm letölthető a www.jgytk.hu/ JGYTV/ „JGY portrék” sorozatban, 2011-ből.)

Mint a fentiekből kiderül, Weöres Sándor költészet ad témát számos publikációmnak, az OTKA támogatásával az ő írásainak számítógépes földolgozását is végeztem munkatársaimmal (1998–2002). Korábbi tanulmányok után az MTA doktori kötet egyik fejezete önálló irányban indított el, számos tanulmányt jelenttettem meg a retorikai-stilisztikai alakatok elemzésével, kiadás előtt áll erről a témáról önálló tanulmánykötetem. Közöltem egy-egy terület kutatásait angol, francia és magyar nyelven. Szövegtani elemzéseket készítettem József Attila költészetéről, a Halotti beszédről, mondattani témákról stb.

Idén februárban éppen a huszonötödik helyesírási verseny szakmai vezetője voltam Gyulán, 1992 óta Kárpát-medencei *Implom József Középiskolai Helyesírási Verseny* néven. Az elhangzott előadások szövegét, a feladatokat és az eredményeket az Erkel Ferenc Gimnázium és a Nemzeti Tankönyvkiadó segítségével kötetekbe, CD-kbe szerkesztettem. Számos Kinczy-versenynek, Édes anyanyelvünk versenynek, általános iskolai helyesírási versenynek a zsűrizésében vettem részt Szegeden és Csongrád megyében.

1985-ben miniszteri dicséretet, 1996-ban „A Magyar Felsőoktatásért” Emlékplakettet, 2009-ben Lőrincze Lajos-díjat vehettem át.

Külföldi útjaimból emlékeztetek az erdélyi előadások és rendezvények 1992-től napjainkig. Tanítottam és vizsgáztattam egy félévet a Babes-Bolyai Tudományegyetemen, Kolozsvárt 2004-ben, ugyancsak a komarno-i Selye János Egyetemen 2008-ban. Tanulmányúton voltam a belgiumi Mons egyetemén (UMH, 1996), Strasbourg egyetemén (UMB, 1999), Pozsonyban és Dunaszerdahelyen (1995, 2003).

Mélykútiak az emlékeimben

Az általános iskolai emlékek felejtethetetlenek. Budai Géza tanár úr szervezésében tánc-csoportban szerepelhettem, Horváth László tanár úr vezetésével futballcsapatunk csak a területi döntőn kapott ki, Péctől; Novok Rostás

László tanár úr vezetésével járási sakkcsapatbajnokok voltunk, a rivális Bácsalmást legyőzve. Gavlik István stílusos osztályfőnöki személyisége máig él bennem.

Rohangászások a templomdombon, az iskolai fürdő építése, látogatása, az úszni tanulás; az iskolai énekkar; a mélykúti könyvtár, ahonnan minden Jókait, Mikszáthot, Vernét (igen, így, magyarosan!) kivittem és elolvastam. A Táncsics utca felé haladva a Liget jut eszembe (Szent Margit tér); a Tubánszky fiúk: Jóska és Laci, Kiss Pali, Dóra Pista (akinek majdnem kiöltöttük a szemét, mert Robin Hood-örület volt). A futballpálya idéződik föl: Varga Imre tiszteletű úr vezényelte a gyerekek kórusát. Egyszer lefújtam a búcsúkor kapott síppal az ellenfél csapatának a támadását.

Az egyetem előtti tizenegy hónapos kiskörsi katonáskodásban biztos menedésem volt az egyik raktár: a mélykúti Malustyik János és társa, Béla kínált erre lehetőséget.

A kiskunhalasi Sziládyban kezdtem tanítani, számos mélykúti tanítványomra emlékszem szívesen. Osztályomban tanult Birkás János (Csorba Kató fia), tanítottam ifj. Tóth Gyulát, ifj. Novok Rostás Lászlót, Tüske Margitot; unokaöcsém közül Kiss Györgyöt, Kiss András stb. (Ott tanultam meg a dorozsmai Sallay Sándortól és a szegedi Horváth Jánostól, hogyan érdekes együtt dolgozni a diákokkal.)

Szegeden is számos mélykúti hallgatóm volt a nappali és a levelező tagozaton egyaránt 1976 óta, egyikük Balogh Ignác ragadványnev-pályázatának anyagát dolgozta föl. (Édesanyám a „Sörke” Kissek közül való volt; nem pl. a „Gonosz” Kissek közül.)

Örömmel vettem részt a „Szülőföldünk, Mélykút” két kötetének kiadásában, s legutóbb Novok Rostás László tanár úr kérésére az „Iskoláink, diákjaink múltja, jelene, jövője” című kötet lektorálásában.

Valami a kutatásaimból

Minthogy Édesapám nyomán a család Lajosnak hív, publikációimat Nagy L. János néven jelentetem meg. Az alábbiakban két rövid részletet közlök.

1. Weöres Sándor egysoros verse.

A világ Isten szakállá. Sokáig nem leltem a jelentését. Nem voltam egyedül ezzel: Szántó Tibor, a költő barátja az egysoros versek illusztrált kötetében felhőket, vizeket és hegyeket, a szokásos háromszögletű Isten-szemét tüntette föl ehhez a költeményhez. A megfejtést a Révai nagy lexikona X. kötetében találtam meg. Az Isten szakállá ugyanis a kontyvirág népi elnevezése. A magyarázat: a kontyvirág rizómájából mérgező főzetet, szárából és leveleiből gyulladáscsökkentő főzetet készíthetnek. A világ tehát javunkra is, kárunkra is válhat; – mint Isten szakállá, azaz a kontyvirág.

2. József Attila:

Szabad-ötletek jegyzéke két ülésben. (részlet): Pszichiátára javasolta a költőnek, hogy „írja ki magából” lelki gyötrelmeit. Ennek a „kutyanyelvekre” írt anyagnak a 80-81. lapján olvasható:

„...ha azt akarom, hogy szeressenek, mindezt el kell titkolnom, de akkor már nem szeretnek, mert tudom, hogy azt szeretik, akinek mutatom magamat és nem engemet...”

Az egy sor = egy tagmondat a *de akkor már nem szeretnek*. A többi részletben a sortagolás és az elválasztás finom árnyalatokkal járul hozzá a lexikái jelentéshez. Pl. az *el / kell titkolnom* megtörése és összekapcsolása; az *azt / szeretik* enjambement-jának keserősége jelentős. Az pedig, hogy a három elválasztás sorra a *szeressenek, mutatom* és *engemet*, önmagáért beszél.

A metrikai-ritmikai struktúra felhívja a figyelmet arra is, hogy a *mindezt el kell titkolnom* csupa hosszú szótagja kifejező lehet; hogy a szeressenek két jambusa megismétlődik a befejező *nem engemet* két jambusában – lényegében ellenkező eredménnyel. Ugyancsak jelentős lehet a szeressenek két jambusára ritmikailag válaszol a nem szeretnek tagadása és az aláfestő trocheusz és spondeusz. A kapcsoló és kötőszó tipikus szerepe az itteni ellentét. A nyomatékok lehetséges sorában feltárul a gondolat menete: *azt akarom – szeressenek – el kell titkolnom – nem szeretnek – tudom – azt szeretik – mutatom magamat – nem engemet* (szeretnek).

A nyolc tagmondat igéi (a *titkolnom* infinitívussal együtt) szemantikailag feltűnőek: az *akarom – szeressenek – kell titkolnom – (nem) szeretnek – tudom – szeretik – mutatom – [szeretnek]*. A páratlan tagmondatokban mentálisak: *akarom – kell – tudom – mutatom* (ti. magam), – a mindenkori páros tagmondatok igéje egyedül a *szereket: szeressenek – nem szeretnek – szeretik – (nem engemet)* [szeretnek]. Tehát: *szereket – nem szeret – szeret – nem szeret!* Ki nem

ismeri közülünk ezt a mondókát? És a befejező tagmondatban már ki sem teszi a szerző az igét... A nyolc tagmondatnyi anyagban előrevetett feltételes mellékmondat és a neki alárendelt tárgyi mellékmondat indít: *ha azt akarom, hogy szeressenek*. Utánuk áll a főmondat: (akkor) *mindezt el kell titkolnom*. Ebből következhetnék az is, hogy megszeretik a keserves sorsú lírai ént; mégsem az következik azonban, hanem a *de akkor már nem szeretnek*. Hogy okát adja a *megszoritásnak*, a *mert* kötőszó után ezt olvashatjuk: *tudom, hogy azt szeretik, akinek mutatom magamat és nem engemet*. Ennek az okadó magyarázatnak (hagyományos felfogásban: okhatározói alárendelésnek) a szerkezete: a *hogy* kötőszóval bevezetett tárgyi mellékmondatok együttese a *Mit tudok?* kérdésre válaszol, s ez az együttes két részre tagolódik. Az elsőben az *azt szeretik, akinek mutatom magamat* az újabb tárgyi alárendelés két tagmondata; ezekkel mint egységgel szemben áll az *és nem engemet* befejező rész, odaérhetően 'és nem engemet szeretnek' jelentésben.

Az első pillanatra meghökkenhet az olvasó a részlet tartalmán. Igaz lehet-e, hogy azért nem szeretnek engem, mert tudok vagy nem tudok valamit? Az én tudatom állapota dönti azt el, hogy szeretnek engem? Mi történik, ha ezt a tudom elemet kivesszük? Értelmes lesz-e a közlés? Ezt kapjuk: **ha azt akarom, hogy szeressenek, mindezt el kell titkolnom, de akkor már nem szeretnek, mert azt szeretik, akinek mutatom magamat, és nem engemet...* (A *csillag a feltételezést, a szerintünk átalakított szöveget jelzi.) Miért van itt szükség (a gondolatmenet jelentésében) a *tudom* kitételére? Csak nem azért, mert gyötrelmes betegségének a szerző mindig a *tudatában* van? Mert mindig *tudja, tudja, tudja...*

A modern szövegelemzésekben jelentős kutatások követik azt az eljárást, hogy az értelmezésben a nyelvileg kifejezett és a szavakban ki nem fejtett, csupán a befogadó által odaértett információkat együttesen vizsgálják. Részletünkben feltűnő, hogy a nyolc tagmondatban a mindenkor alany (cselekvő) felváltva az én és az ők; hogy jelen van minden egyes tagmondatban a másik pólus is. Kiegészítve a megfelelő információkkal, a következőket kapjuk.

*ha azt akarom (én, tőlük)
hogy szeressenek (ők, engem)
mindezt el kell titkolnom (nekem, előlük)
de akkor már nem szeretnek (ők, engem)
mert tudom (én, róluk)
hogy azt szeretik (ők, helyettem)
akinek mutatom magamat (én, előttük)
és nem engemet [szeretnek] (ők)*

(Megjegyzés: a *nekem* a harmadik tagmondatban a cselekvő kifejezésére ebben a mondat típusban szolgáló részeshatározó, mint az egyes szám első személyével egyeztetett főnévi igenévi alany személyragja mutatja: *titkolnom*.)

Könnyű belátni, hogy a kiegészítéseket megteszi mindenki, aki megéri a sorokat. Mert – a szerző szavaival – nem akárkítól akarom, hogy szeressenek, hanem *őtőlük*, az emberektől, akik körülveszik; és nem akárkít, hanem *engem* szeressenek. Nem általában kell eltitkolnom a keserőségeimet, hanem *előlük*; nem más, *engem* nem szeretnek akkor már. És nem másról, éppen *hogy róluk* tudom, hogy *helyettem* szeretik azt, akinek mutatom magamat *előttük*, számukra.

Igy tehát a szerző lírai énje az adott részlettel azt bizonyítja, hogy őt az emberek (az ők világa) nem szerethetik. Nem szerethetik, mert amikor szerethetőnek, kedvesnek, szeretnivalónak mutatja magát, az a bizonyos „magát mutató valaki” nem ő, nem azonos az igazi lényével. Ha tehát igazi énjét mutatja, azért; ha igazi énjét eltitkolja, akkor meg azért nem szeretik.

Ma már hozzáférhető a Szabad-ötletek teljes szövege. Nem vidám olvasmány. Az általunk választott részlet azonban meggyőzően igazolja, hogy az öngyógyításra szánt írásnak ebben a darabjában tudatosan szerkesztő költő gondolatmenetét olvashatjuk. Néhány bizonyíték:

- pontosan szimmetrikus a szerkezet, négy tagmondat állításait másik négy indokolja
- a *szeret/nem szeret* (keserű) játéka érvényes
- a *tudom* elemre szükség van az *én-ők* sorozathoz
- az *én* és az *ők* egymásra utaltsága minden tagmondatban jelen van, ezzel igazolódik – ezzel a költő még önmagát gyógyítva is legjobb költői nyelvét állítja elének.

Üzenet: Lábnymok

Egy ember álmában a tenger partján sétál az Úrral. Az égen, mint valami vetítővászonon, életének jelenetei peregtek. Minden jelenethez lábnymok tartoztak a homokban – a saját lábnymoa, meg az Úr nyomai. Miután az utolsó kép is kialudt a mennybolton, hátránézett és észrevette, hogy egyes helyeken csak egy sor lábnymoa látható. Visszaemlékezett, hogy ezek épp életének legnehezebb, legszomorúbb szakaszaikhoz kötődnek.

– Uram – szólalt meg zavarában, – azt mondtad, hogy ha a Te utadat járom, végig velem maradsz, de életutam legrögösebb szakaszain csak egy sor lábnymoa látok. Nem értem, miért hagytál el épp akkor, amikor a legnagyobb szükségem volt rád.

– Kedves gyermekem – felelte az Úr – én szeretlek, és sohasem hagyalak el. A szenvedések és megpróbáltatások idején azért látszik csak egy lábnymoa, mert ott a karomban vittelek.

Anyák napja előtt Édesanyánkra,
100. születésnapja előtt Édesapánkra is
emlékezem.

Országos Táncháztalálkozón jártunk

A néptáncsoporttal április 1-jén reggel indultunk busszal Budapestre. Az út 2,5 órát vett igénybe, ami alatt mindenki kedve szerint foglalta el magát zenehallgatással, beszélgetéssel. A népzenei találkozó a Papp László Sportarénában volt. A színpadon érdekes programmal fogadtak bennünket. Ki táncsal, ki zenével mulattatta a közönséget. A színpad két oldalán népművészeti kirakodóvásár várta az ajándékokat keresőket. Az alkotni vágyók kézműves programokon is részt vehettek. Lehetett készíteni nemezlabdát, csuhé bábót, gyöngyből nyakláncot, kötelet verni, origamit hajtogatni stb. Én nagyon jól éreztem magam és örülök, hogy egy vidám társasággal tölthetem ezt az élményteli napot.

Bogdán Emese

Április 1-jén Budapesten jártunk, ami nem a tréfalkozás napjáról szól. Kocpsek tanár úr vezetésével részt vehettünk az Országos Táncháztalálkozón a Papp László Sportarénában. Itt mindenki találhatott magának megfelelő programot, kicsik és nagyok egyaránt. A táncolástól kezdve a kézműves foglalkozásokig (pl. babakészítés, csuhéból virág vagy nyúl, nemezelés, gyöngyfűzés, hímzés). Volt kirakodó vásár is, ahol különböző népművészeti tár-

gyakat lehetett vásárolni. Aki erre az utazásra lehetőséget kapott, az nagyon jól érezhette magát. Köszönetet mondunk a szülőknél és támogatóinknak, hogy részt vehettünk ezen a kiránduláson!

Somogyi Zsófia

Április 1-jén egy busznyi lelkes néptáncos indult Budapestre az Országos Táncháztalálkozóra a Papp László Sportarénába. Amikor beléptünk az „UFO”-ba, népművészeti kirakodóvásár és kézműves bódék látványa fogadott bennünket. Az aréna közepén egy hatalmas színpad, előtte egy még nagyobb táncter nyújtózott. A terem két végén helyezkedtek el a kézműves foglalkozások „házacskái” és az árusító bódék. A színpadon a nemzetiségek táncsoportjai és táncházak váltották egymást, melybe mindenki kedve szerint bekapcsolódhatott. A felsőbb emeleteken Etno-mozi volt látható, ezen túl kiállítások, tárlatok várták az érdeklődőket. Egyes termekben népművészeti tárgyú könyvek bemutatója és dedikálása zajlott. A kisebb gyermekek részére tartottak népi gyermekjáték-foglalkozásokat és gyermek-táncházt is. Este 8 órára értünk haza. A buszról nagyon fáradt, de élményekkel teli gyermekcsereg szállt le.

Kocpsek Zsófia

A MÉLYKÚTI TEMPLOM TÖRTÉNETE

Valószínűleg – legalábbis a katolikus hívek számára – ismert, hogy a Szent Joachim-templom ezekben az években ünneplheti építésének 250. évfordulóját. Az alapokat 1761-ben rakták le és az elkészült templomot 1768-ban szentelték fel.

Erre az évfordulóra szeretnénk híveinket egy tartalmas és igényes kivitelű könyvvel emlékeztetni. Természetesen a nem hívó mélykútiak is sok érdekes információra lelhetnek benne. Az sem titkolt szándékunk, hogy a Mélykútról elszármazottak figyelmét is feljuttassuk a könyvre.

A siker érdekében némi segítségre is szükségünk van. Jelenleg olyan fényképek, rajzok kölcsönbe vételére lenne szükségünk, melyek az alábbiakat ábrázolják:

- A templom belsejét bármely korból.
- Prokop Pétert mélykúti káplánsága idején.
- Pribitek László plébánost.
- Szecskó Mihály plébánost.
- Tamás Péter káplánt.
- Putterer Péter káplánt.
- Fernbach Péter káplánt.
- Szvetnik Lajos kántort.
- Horváth Nándor kántort.

Az sem baj, ha az érintett személyeken kívül más is látható a felvételen (elszólódási, bérnyelési csoportkép, esküvői kép stb.). A képeket a plébániára kérjük behozni borítékban, melyen szíveskedjenek feltüntetni a behozó nevét, címét, hogy másolás után (természetesen sértetlen állapotban) azokat mielőbb vissza tudjuk adni.

Bolvári János plébános

KÖSZÖNET

1% segítség, 100% szeretet!

Hálásan köszönjük támogatóinknak a 2010. évi adójukból felajánlott 1%-ot, mely 328.965 Ft volt.

Az Önök által felajánlott 1%-ot a Mélykúti Egyházközség Alapítvány kuratóriumának döntésével megegyezően a gyerekek részére szervezett nyári táborozásra és játékok vásárlására használtuk fel.

Az Alapítvány adószáma: 18349221-1-03

Az Alapítvány fokozata: közhasznú.

Az Alapítvány számla száma: 11732174 - 22720005 / OTP fiók, Mélykút

Kérjük, továbbra is nyagylelkű, segítőkész, jó szándékú támogatásukat! Isten fizesse meg!

A Mélykúti Egyházközségért Alapítvány kuratóriuma